

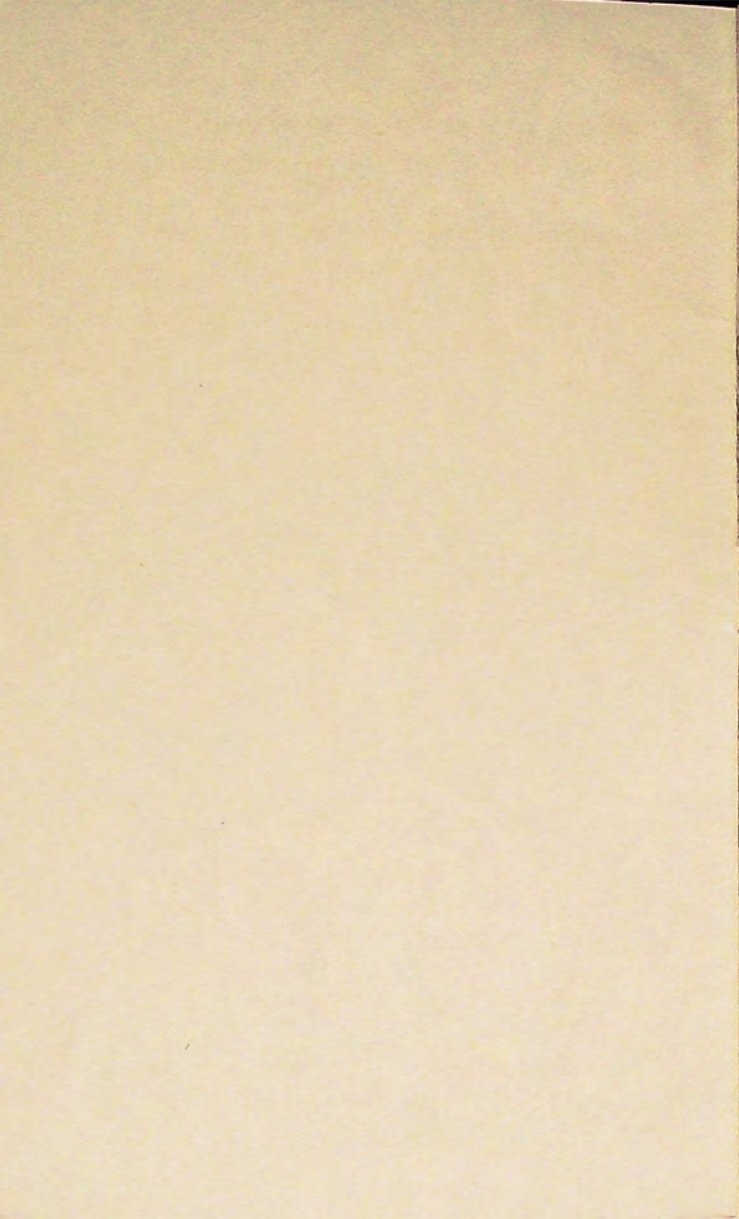
К 7/М 45

120000868975

ОДЕН ФЕСТИВАЛ
МУЗИКАЛНИ ДНИ
1978 Г. РУСЕ-БЪЛГАРИЯ

ХVІІІ МЕЖДУНАРОДЕН ФЕСТИВАЛ
„МАРТЕНСКИ МУЗИКАЛНИ ДНИ“
РУСЕ — 1978 г.

Посветен на 100-годишнината на Освобождението
на България от османско иго

МЛАДЕЖКИ
СИМФОНИЧЕН ОРКЕСТЪР
ПРИ ОБРАЗЦОВО НАРОДНО ЧИТАЛИЩЕ „АНГЕЛ КЪНЧЕВ“-РУСЕ

Диригент — СТЕФАН ВАЧЕВ

Регионална библиотека
"Любен Каравелов"

120000868975

23 март — четвъртък

Начало — 19,00 ч.

Зала — Дом на културата

448033

ГЛИНКА

— Увертюра към операта
„Руслан и Людмила“

БЕТХОВЕН

— Концерт за пиано
и оркестър № 2 в си бемол
мажор
Allegro con brio
Adagio
Molto allegro

Солист

— НАДЕЖДА ВАЧЕВА

ШУБЕРТ

— Симфония № 8 в си минор
(Недовършена)
Allegro moderato
Andante con moto

Ал. РАЙЧЕВ

— Сюита из балета
„Хайдушка песен“

ГЛИНКА (1804 — 1857) е основоположникът на руската национална музикална школа. Макар и с големи трудности (произведенията му са посрещани приживе хладно от руската общественост) той създава лично свой, оригинален стил в музиката, на базата на руската народна музика. Това особено важи за зрелите му творби, очистени изцяло от чужди влияния. Това са шедьоври както на руската, така и на световната класика (оперите „Иван Сусанин“, „Руслан и Людмила“, увертюрата „Камаринская“ и др.). Живял и творил повече в чужбина поради неразбиране в Русия, той високо държи флага на националната определеност.

Докато „Иван Сусанин“ е героико-епична опера, „Руслан и Людмила“ е приказна. В нея реалното и приказното, руското и екзотичното са така преплетени, че образуват обща сплав на ярко внушение на основната идея — победата на доброто над злото. Но макар да е на приказен сюжет (първооснова е Пушкиновата едноименна поема) тя не е опера-приказка, а епична опера, в която народният дух пари и тържествува.

Увертюрата съдържа в синтезиран вид най-важните моменти от действието. Написана в сонатна форма, с кратко въведение, тя носи порива на вихрена устременост, която напомня народно веселие, празник. Първата тема на увертюрата — широка, но устремена напред, се явява във финала на операта и по този начин се създава известна аркообразност. Втората тема е арията на Руслан от второ действие — широка, напевна мелодия в партията на виолончелите, разкриваща любовта на Руслан към Людмила. В разработката има образи и теми, свързани с царството на зловещия Черномор, но те са кратки и мигновено заляни от бушуващия весел народен празник.

От петте клавирни концерта на **БЕТХОВЕН** (1770—1827) първият, третият и петият бележат една линия на развитие: героико-патетичната, а вторият и четвъртият са реализирани в лирико-психологически план. Писани още когато композиторът е бил 25-годишен, първите два концерта

(в до мажор и си бемол мажор) до голяма степен носят светлината и характера на Моцартовата музика. Това особено важи за втория концерт, оркестриран деликатно и пестеливо, с известна импровизационност в излагането на соловата партия.

Първата част на концерта е в сонатна форма. Интересна е структурата на първата тема — единият елемент в нея е енергичен, с точкуван ритъм, вторият — лиричен. Липсата на остри контрасти между темите (втората тема е изцяло лирична) загладва донякъде конфликтността на разработката. Втората част е наситена с поетична образност и мечтателна нежност. Развитие на темата тук е вариационно. Третата част е рондо в размер 6/8 с ярка характеристична тема, подчертаваща второто, слабо време на метрума. Тя носи белези на скерцозност с акцента си и танцувалност с ритмиката си. Жизнеността ѝ е бликаща, емоционална.

НАДЕЖДА ВАЧЕВА е родена на 4 юли 1959 г. в гр. Русе. Сега е ученичка в последния клас на Средното музикално училище — Русе, от класа по пиано на Емилия Костова. На 9-годишна възраст е започнала да концертира. Има множество участия като солистка на Младежкия симфоничен оркестър, Русенската филхармония, Разградския симфоничен оркестър. Четири поредни години е активен участник в летния международен музикален семинар във Ваймар — ГДР, при професор Амадеус Веберзияке от Дрезденската консерватория, където е получила дипломи за успешно представяне. Надежда Вачева има богат репертоар и си е спечелила вече име на изпълнителка със сценична свобода и прецизна техника, съчетани с дълбоко емоционална артистичност. Критиките по повод нейните концерти у нас и в чужбина са били винаги много възторжени.

ФРАНЦ ШУБЕРТ (1797—1828) е един от го-
ните, които имат най-малко успехи и слава от
творчеството си приживе. Почти парадоксално
звучи, че „Недовършената“ симфония — едно май-
сторско произведение с нова форма и съдържание
в романтичната музика, е било открито едва в
1865 г., когато Берлиоз, Шуман и Лист вече три-
умфират по световните сцени. Това става 37 го-
дини след смъртта на автора.

Изключителната скромност и трудолюбие на
Шуберт му дават сили да твори, макар и нераз-
бран от съвременниците си. Написал над 600 пес-
ни, той се налага в световната музикална история
предимно като композитор-песенник, като това на-
чало слага отпечатък и на всички останали негови
творби (камерни, клавирни, симфонични). Това
особено важи и за Недовършената симфония, чи-
то теми са предимно песенни.

Оригинална е формата на произведението. Шу-
берт се отказва сам от проекта за трета част и
симфонията остава двучастна, тъй като и с тези
две части композиторът е успял да предаде замис-
ъла си. Трагизмът на симфонията е безспорен —
още в началния епиграф — мрачното встъпление
на първа част — е набелязан основният конфликт:
личност — общество. Първа и втора тема, макар
и песенни, са контрастни — първа е елегична, из-
несена върху неспокойния фон на ниските регист-
ри, втората — просветлено мажорна, с подчерта-
на танцова основа. Конфликтът се разгаря с най-
голяма сила в разработката, където епиграфът
играе основна, водеща роля. Тази част завършва
без просветление, мракът на встъпителния епи-
граф утвърждава безизходицата на самотния, не-
разбран от обществото творец. Известен контраст
с първа част представлява бавната част. Но ней-
ният мажор не е оптимистичен, в него прозира ус-
мивка през сълзи. След мрачния трагизъм на пър-
ва част, втората има нещо възвисяващо-поетично
с красотата и съдържаността в израза.

Балетът „Хайдушка песен“ бележи нов етап в развитието на нашето музикално-сценично изкуство и открива нов период в творчеството на АЛ. РАЙЧЕВ непосредствено след 9. IX. 1944 г.

Сценарият на балета от Ал. Хаджихристов пресъздава исторически епизод от борбата на българския народ против османско иго. В основата му е залегнало Ботевото стихотворение „Хайдути“. Основната идея — героизмът и себеотрицанието на народните синове в борбата срещу тиранията — е предадена с голямо умение от Райчев. Темата на Чавдар — отначало плаха, нерешителна, във финала звучи като апотеоз: маршово-героично. С голяма любов са обрисувани образите на майката, на Румяна, на поробения народ, с използване на български интонации и ритми. Образите на поробителите — от друга страна — са контрапунктни в развитието и са обрисувани с ярки саркастично-гротескни теми и много мелизми, характерни за турския фолклор (чорбаджи Симо, образите на поробителите). С много настроение са нарисувани природните картини. Балканът (въведение към пета картина) и звездната балканска нощ (втора картина). Майсторската оркестрация е допринесла твърде много за изграждането на творбата, чиято идея остава вечна.

МЛАДЕЖКИ СИМФОНИЧЕН ОРКЕСТЪР — РУСЕ при образцово народно читалище „Ангел Кънчев“, е основан през 1959 г., а първия си концерт е изнесъл на 22 май 1960 г. Основното ядро в състава му са ученици от Русенското средно музикално училище и ученици от други училища.

Създаден по инициатива на сегашните си художествени ръководители и с решаващата подкрепа на русенската ръководеща общественост, оркестърът е връстник на Международния фестивал „Мартенски музикални дни“, в който е постоянен участник.

Гостувал е в София и други градове на стра-

ната. С голям успех е гостувал три пъти на пролетния музикален фестивал в гр. Потсдам — ГДР (1969, 1970, 1974), по покана на телевизията — в Букурещ през 1972 г. Участвувал е в шест самостоятелни представителни концерти на IX световен фестивал на младежта и студентите в София през 1968 г., лауреат е на Третия републикански фестивал на художествената самодейност — носител на златен медал.

Младежкият симфоничен оркестър — Русе получи покани за гостуване в ГДР и Италия.

„Особено съм изненадан от Младежкия симфоничен оркестър на Русе! Този оркестър може направо да ни представи в чужбина“.

ТОДОР ЖИВКОВ 1. XII. 1969 г. София

„Вие влязохте в нашите сърца. Ние ще бъдем радостни да ви чуем пак, драги български приятели!“

БРУНХИЛДЕ д-р ХАНКЕ — главен кмет на Потсдам 13. V. 1967 г.

„Благодаря ви за голямото удоволствие. Аз съм възхитен. Вашия оркестър трябва да виждаме на международни фестивали и конкурси“.

ТИХОН ХРЕННИКОВ, генерален секретар

на Съюза на композиторите на СССР

„Слушал съм много младежки симфонични колективи. На такова изпълнителско ниво познавам само три: Софийския младежки симфоничен оркестър, един парижки състав и Русенския младежки симфоничен оркестър“.

ЕРИХ КЛАЙ

композитор и диригент — ГДР

„Изненадан съм от вашето изпълнение! Щастлив ще бъда, ако изпълните и моя творба“.

ПАНЧО ВЛАДИГЕРОВ

композитор — народен артист

„Нашите деца изпълняват творбите ни с голямо майсторство. Щастливи сме, че творчеството ни е в сигурни ръце...“

Ал. РАЙЧЕВ
композитор — народен артист

„Идвам от далечна Грузия. Вашият концерт надмина очакванията ми. Поздравявам Ви с голямото дело и Ви пожелавам успехи“.

Р. ГАБИЧВАДЗЕ
композитор

„Възхитен съм от Младежкия симфоничен оркестър на гр. Русе. Фантастично явление!“

КАРОЛ СТРИЯ

Главен диригент на Катовицката филхармония

„Особено впечатление направи концертът на Младежкия симфоничен оркестър — Русе. Това бе една силно вълнуваща изненада, която предизвика единодушен възторг, както у слушателите, така и у изтъкнатите български и чужди композитори...“

„Превъзходен струнен състав! Отлична изпълнителска дисциплина, грижливо изработена и одухотворено пресъздадена фразировка“.

„Духовият състав на оркестъра свири с прецизна интонация...“

„Съществуването на този Младежки симфоничен оркестър в Русе издига още повече музикалния авторитет на града“.

БОРИС ХАДЖИТАНЕВ
секретар на ЦК на творческия съюз на музикантите в България

„Младежният симфоничен оркестър от град Русе може да се сравни с всеки опитен ансамбъл, изминал дълъг път на концертиране... прецизна интонация, ритмична гъвкавост, способност за приспособяване към различните музикални стилове“.

„Информация Букурещулуй“ — 12 май 1972
Е. ЕЛИАН

„Един концерт, който развълнува публиката и изненада особено гостите чужденци, бе на Младежкия симфоничен оркестър. Диригентът Стефан Ва-
чев е обединил 110 юноши инструменталисти в име-
то на едно трудно изкуство, което те изпълняват
без компромиси“.

ЛИЛИЯНА МАНКОВА
музиковед

*„Свиреха 100 млади музиканти — деца и мла-
дежи... Едно постижение, което би било чест
дори на професионален оркестър“.*

РУТ БРЕННЕКЕ
Музиколог, редактор в Берлинското радио

„Връхна точка на концерта беше едно учудва-
що зряло, силно динамично изпълнение на Симо-
ния № 8 от Франц Шуберт. Такова изпълнение би
било чест и на редица професионални оркестри
... аплодисментите на публиката нямаха край и
въодушевената публика наложи изпълнението на
бисове“.

ВОЛФГАН БУШМАН
музикален критик, доцент във Висшето педа-
гогическо училище „Карл Либкнехт“ — Потсдам
ГДР
Вестник „Меркише фолкциме“ — 12 юни 1974

*„Младежният симфоничен оркестър — Русе
показа високо професионално ниво при изпълне-
нието на трудни произведения. Ансамбълът над-
мина всякакви очаквания“.*

ИОСИФ САВА
„Скътента тинеретулуй“ — Букурещ, 18 май 1972

„Аз поздравявам Младежкия симфоничен ор-
кестър и най-вече неговия ръководител за гранди-
озния концерт на 21 март 1976 г. Високото ниво на
този звучащ апарат дълбоко ме поразил. Най-сър-
дечно пожелавам нови успехи“.

ВАЛТЕР КЪОНИГ
Диригент — музикдиректор — ГДР

„Младежкият симфоничен оркестър — Русе — едно необикновено явление. . . един апарат на професионално ниво, който порязва и с техническа стабилност и сръчност, и с интерпретаторска зрялост“

БОРЯНА АЛЕКСАНДРОВА
музиковед

„Изпълнението на Петата симфония (Бетховен) изцяло завладя и развълнува. Това изпълнение напълно заслужи ентусиазираните ръкопляскания и спонтанни викове „Браво“.

ЕВГЕНИ ПАВЛОВ
музиковед

МЛАДЕЖКИ СИМФОНИЧЕН ОРКЕСТЪР — РУСЕ
състав 1977 — 1978

художествено ръководство

СТЕФАН ВАЧЕВ

ГЕОРГИ ВАЧЕВ

Първа цигулка

Диана Павликинова
Красимира Рикевска
Мариана Вълчева
Любомир Вълков
Радослав Корфонов
Стефан Лазаров
Даринка Томова
Снежка Савова
Галия Ганчева
Донка Петрова
Виолета Стоянова
Павлина Султанова
Сашка Панайотова
Велианна Денчева
Владимир Шарков
Константин Стойчев
Емил Шейтанов

Втора цигулка

Росица Казакова
Мария Бардалиева
Виктор Котенко
Силвия Ковачева
Цветанка Стоянова
Маргарита Йорданова
Милена Боянова
Елизабет Савова
Галина Христова
Океания Гаждарова
Светослав Драганов
Румяна Паташева
Неше Алиева
Денка Василева
Стоянка Маринова
Митко Напов
Красимира Стойчева
Цветана Кушева

Виоли

Димитър Димитров
Божидар Денев
Веселин Върбанов
Мариела Личева
Маринела Илиева
Антоанета Памукова
Нели Ненова
Петя Вълчанова
Амелия Янакиева
Красимир Русанов
Павел Георгиев
Валентин Христов

Чели

Валя Стойчева
Ася Русева
Радка Черкелиева
Любомир Обликов
Миглена Колева
Теменужка Острев
Аделина Неждова
Николай Тодоров
Полина Доичева
Людмила Ковачева
Величка Ангелова

Контрабаси

Илиана Новакова
Кети Пъллова
Виолета Илиева
Добрин Досев
Мариана Дончева
Светла Георгиева
Весела Попова
Евтим Евтимов

Флейти

Михаил Михайлов
Таня Ядкова
Адриана Потова
Марко Марков

Обои

Татяна Тодорова
Надежда Черниш
Станимира Бъчварова

Кларинети

Илия Димитров
Ангел Антонов
Константин Павлов
Любомир Георгиев

Фаготи

Владимир Костов
Лиляна Георгиева
Георги Ламбринов
Стефан Димитров

Валдхорни

Росен Мавров
Владимир Христов
Лъчезар Петров
Румяна Николова
Светла Николова
Любомир Стоянов

Тромпети

Сашо Здравков
Веселин Илиев
Николай Мицев
Радослав Величков
Евгени Бошнаков

Тромбони и туба

Борис Димитров
Иван Симеонов
Недко Стефанов
Атанас Русев

Тимпани и ударни

Тихомир Балшиов
Силва Кьосева
Надежда Вачева
Георги Ковачев
Пламен Загорев
Кирил Гаджалов

Пиано и Арфа

Надежда Вачева
Гунта Стоянова

